

Пролѣтъ.

Ей тихичко зефири вѣятъ,
Въ простора птички сладко пѣятъ,
Потоцитѣ подскачатъ живо,
Полето пѣстро е красиво!

Ще буйнатъ скоро и нивята,
Ще припнатъ весело дѣцата
Въ гори, долчинки оживѣни, —
Ще припнатъ радостни, засмѣни!

Захвърленъ сръпъ селяка точи,
Че лѣто иде — ще подскочи,
На нива златно изкласила
Да собира жѣтва скѣпа, мила!

Люб. Бобевски.

